

Ὁ ποιητῆς

Συγγνώμη, σὲ ἠδίκησα γλωσσοῦ μου μιὰ φορὰ
γλωσσοκοπάνα πεθερά !

Νά, τώρα βλέπω πῶς ἐδῶ σὺ ὁμιλεῖς, σὺ μόνη
τῇ γλῶσσαι ποῦ σὰν εὖσομο ἀγέρι βαλσαμώνει.
Ἀγαπημένοι σ' ὄλο μας θὰ ζοῦμε τὸν κειρό.

Μὲ συγχωρεῖς ;

Βρυχηθμός θηρίου. — Σὲ συγχωρῶ !

(Ἀὐλαία).

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣ

ΣΤΟ ΕΡΗΜΟΚΛΗΣΙ

Στὸ φίλο μου Γ. Ι. Γ.

ΣΤΟ ἐρημοκλήσι ποῦ ψηλὰ σηκώνει
σιτὴν ἐρημιὰ τὸ μαῦρό του σταυρὸ
κι' ὀλόγυρα σιὸ κάτασπρο χωριὸ
τὴ μυρωμένη χάρι του ξαπλώνει,

Θεμοῦμαι ποῦ σταθήκαμε¹ μαζί
ἀπὸ τὴν ἴδια Μοῖρα νικημένοι,
Σὰν τὸ βουνὸ ποῦ αἰώνιο πάντα μένει
κι' ὁ πόνος μὲς τὰ σιτήθη πάντα ζῆ.

Μὲς τὴ σιγὴ ποῦ ἐσιτέναζε ἡ ψυχὴ μου
γιὰ τόσα πλάνα ὀνειράτα, νεκρά,
ἤκουσα ξάφνου ν' ἀντηχῆ πικρὰ
ὁ στεναγμὸς σου μὲς τὴν προσευχὴ μου.

Κι' εἶδα τὰ μάτια σου θολὰ, βαθειὰ
στοῦ λογισμοῦ τὸ πέλαγος χαμένα,
καὶ δυὸ κερὰ νὰ καὶν' ἀδελφωμένα
μπροστὰ σιτὴν ἸΠαραγιά . . .

Σμύρνη

ΑΓΓΕΛ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ